क्षायमाणः,	क्षप्यमाणः,	चिक्षास्यमानः,	चाक्षाय्यमाणः ;
क्षायः,	क्षपः,	चिक्षासः,	चाक्षायः ;
क्षातुम्,	क्षपयितुम्,	चिक्षासितुम्,	चाक्षायितुम् ;
क्षातिः,	[1]प्रक्षा, क्षपणा,	चिक्षासा,	चाक्षाया ;
क्षाणम्,	क्षपणम्,	चिक्षासनम्,	चाक्षायणम् ;
क्षात्वा,	क्षपयित्वा,	चिक्षासित्वा,	चाक्षायित्वा ;
प्रक्षाय,	[2]प्रक्षपय्य,	प्रचिक्षास्य,	प्रचाक्षाय्य ;
क्षायम् २, क्षात्वा २,	[3]क्षपम् २-क्षापम् २, क्षपयित्वा २,	चिक्षासम् २, चिक्षासित्वा २,	चाक्षायम् २ ; चाक्षायित्वा २.

(322) "क्षोट क्षेपे" (X-चुरादिः-1876. सक. सेट्. उभ.) अदन्तः ।

'क्षये' इति धातुकाव्ये (3-55.) पाठः ।

क्षोटकः-टिका,	चुक्षोटयिषकः-षिका ;
क्षोटयिता-त्री,	चुक्षोटयिषिता-त्री ;
क्षोटयन्-न्ती,	चुक्षोटयिषन्-न्ती ;
क्षोटयिष्यन्-न्ती-ती,	चुक्षोटयिषिष्यन्-न्ती-ती ;
क्षोटयिष्यमाणः,	चुक्षोटयिषिष्यमाणः ;
क्षोट्-क्षोटौ-क्षोटः ;	—
[A]क्षोटितः,	चुक्षोटयिषितः-तवान् ;
क्षोटयितव्यम्,	चुक्षोटयिषितव्यम् ;

---

1. 'आतश्चोपसर्गे' (3-3-106) इति स्त्रियामङ् ।
2. 'ल्यपि लघुपूर्वात्' (6-4-56) इति णेरयादेशः ।
3. 'चिण्णमुलोर्दीर्घोऽन्यतरस्याम्' (6-4-93) इति णमुल्परे णौ उपधाया दीर्घविकल्पः ।

A. 'यो मत्क्षयं स्पृहयते मयि भामितेऽपि
संसूचयत्यरिगुणांश्च मदन्नखेटी ।
तं क्षोटितौजसमगोमितभूमिबन्धं (द्धं)
शत्रौ कुमारयति मारयतोप्रसेनम् ॥' धा. का. 3. 55.